

ΕΘΝΙΚΗ ΚΥΡΙΑΡΧΙΑ ΚΑΙ ΛΥΣΗ ΓΙΑ ΤΑ ΚΟΛΕΓΙΑ!

Τα πτυχία των κολεγίων έχουν ενταχθεί στο μενού της αξιωματικής αντιπολίτευσης. Έχουν ενταχθεί επίσης στο μενού των μαθητικών συλλαλητηρίων που πραγματοποιούνται κάθε εβδομάδα στα Προπύλαια. Έχουν ενταχθεί, τέλος, στο μενού της συνδικαλιστικής ηγεσίας της ΟΛΜΕ, της οποίας ηγείται παλαιό μέλος των ηρωικών εκπαιδευτικών γραφείων της ΟΝΝΕΔ της δεκαετίας του 1980, γνώριμο σε αρκετούς συμμαχητές του υπουργού (ο Θεόδωρος Τσούχλος).

Η επιρροή του θέματος, λοιπόν, είναι **ιδεολογικώς οριζόντια**. Απασχολεί τμήματα της συντηρητικής Αριστεράς, απασχολεί και τμήματα της λαϊκής Δεξιάς. Της Αριστεράς, διότι το ζήτημα της αναγνώρισης τίτλων σπουδών ευρωπαϊκών μη κρατικών πανεπιστημίων στην Ελλάδα είναι θέμα **εγωισμού, ταμπού και επιβίωσης**. Η λειτουργία τους **ανατρέπει την επετηρίδα των «σοφών»** μέσα στα κρατικά ΑΕΙ, που αποτελούν τα **μεταπολιτευτικά κάστρα** της και επιτρέπει να εισέλθουν δυναμικά στο παιχνίδι νέες φιλελεύθερες ανατρεπτικές δυνάμεις. Ο αγώνας της δεν είναι για τον σεβασμό στην αξία του πτυχίου δημόσιου πανεπιστημίου, που **τάχα υποβαθμίζεται** εξαιτίας των κολεγίων. Αν ήταν έτσι, θα είχε δώσει αγώνα για να μην εξισωθούν τα πτυχία των ΤΕΙ με τα πτυχία των ΑΕΙ. Ο αγώνας της είναι για τη διατήρηση του μονοπωλίου της.

Της Δεξιάς, πάλι (τμήματος αυτής), διότι υπάρχει ο **δικαιολογημένος φόβος** ότι οι πτυχιούχοι των κολεγίων θα καταλάβουν θέσεις εκπαιδευτικών, που μέσω ΑΣΕΠ θα καταλαμβάνονταν αποκλειστικώς από πτυχιούχους δημόσιων ΑΕΙ. **Εδώ το θέμα είναι η ανεργία**, όχι η ιδεολογική επιβίωση.

Παρακολουθώντας τις αντιδράσεις ένθεν κακείθεν μετά τη νομοθέτηση του περιφίμου άρθρου 50 από την υπουργό Παιδείας Νίκη Κεραμέως (το οποίο «50» διαβάζεται από κάποιους ως «16»), διακρίνω και τα προβλήματα, αλλά (νομίζω) και τη λύση. Από τη μια πλευρά, οι αντιδρώντες διατυπώνουν **ένα σωστό επιχείρημα**, που βεβαίως καλό θα ήταν να το διατυπώνουν επί της αρχής και όχι επ' ευκαιρία: «Αναγνωρίζετε ως τίτλο σπουδών τα πτυχία που παρέχουν τα εν Ελλάδι λειτουργούντα κολέγια, αλλά **το κράτος ουδέποτε αξιολογεί τις υπηρεσίες τους**. Υποτίθεται ότι είναι πιστοποιημένες και αξιολογημένες από τις Εθνικές Αρχές Αξιολόγησης των μητρωτικών ΑΕΙ, αλλά φθάνει αυτό; **Η Ελληνική Δημοκρατία δεν έχει λόγο»**.

Είναι ομολογουμένως ένα επιχείρημα **για την εθνική κυριαρχία σε καιρούς παγκοσμιοποίησης**. Σεβαστό. Θα είχε μεγαλύτερη αξιοπιστία, αν οι συνδικαλιστικοί φορείς στη Δευτεροβάθμια και την Ανώτατη Εκπαίδευση υπερακόντιζαν να εφαρμοστεί η αξιολόγηση και στους εκπαιδευτικούς του Δημοσίου, αλλά εν πάση περιπτώσει. Ας το θεωρήσουμε μια αρχή. Στην άλλη πλευρά του λόφου είναι η Πολιτεία, η Ελληνική Δημοκρατία. Η οποία εκφράζεται διά της υπουργού Παι-

Ο πρωθυπουργός Κυριάκος Μητσοτάκης με την υπουργό Παιδείας Νίκη Κεραμέως

Από τον
**ΜΑΝΩΛΗ
ΚΟΤΤΑΚΗ**

δείας. Οι κοινοτικές Οδηγίες, που έχει ενσωματώσει η Ελλάς στο Εθνικό Δίκαιό της υπό μορφήν Προεδρικών Διαταγμάτων, και η νομολογία του Δικαστηρίου Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων **δεν της αφήνουν πολλά περιθώρια**. Το Κοινοτικό Δίκαιο **κάμπτει και παρακάμπτει** εν μέρει το άρθρο 16.

Υποχρεώνει το κράτος-μέλος (άρθρο 1 Οδηγίας 2005/36/ΕΚ) «να αναγνωρίζει για την ανάληψη και την άσκηση του συγκεκριμένου επαγγέλματος τα **επαγγελματικά προσόντα που έχουν αποκτηθεί σε ένα ή περισσότερα κράτη-μέλη, δίνοντας στον κάτοχό τους να ασκεί εκεί αυτό το επάγγελμα**».

Η νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου είναι επίσης ξεκάθαρη. Το ΔΕΚ έχει επανειλημμένα κρίνει ότι αντικείται στο Κοινοτικό Δίκαιο η άρνηση αναγνώρισης τίτλων σπουδών που έχουν χορηγηθεί βάσει συμφωνιών δικαιοχρήσης (απόφαση C-153/02 Neri της 13-11-2003). Η δε Κομισιόν καλεί το κράτος-μέλος «**σε περίπτωση βάσιμης αμφιβολίας, όσον αφορά τον τίτλο σπουδών που έχει χορηγηθεί στο πλαίσιο συμφωνιών δικαιοχρήσης, να απευθυνθεί στην αρμόδια αρχή αξιολό-**

γησης του κράτους καταγωγής». Με άλλα λόγια, η Κομισιόν ζητεί από την Ελληνική Δημοκρατία να δεχθεί την αξιολόγηση της Εθνικής Αρχής Μεγάλης Βρετανίας για εκπαιδευτικές υπηρεσίες που παρέχονται στο έδαφός της από κολέγιο που λειτουργεί με τη μορφή παραρτήματος ευρωπαϊκού πανεπιστημίου.

Τούτων δοθέντων, η υπουργός Παιδείας, και υπό τον κίνδυνο παραπομπής της χώρας στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο (μετά την προειδοποιητική επιστολή που έλαβε από την Κομισιόν), άριστα έπραξε και νομοθέτησε το άρθρο 50. Και αριστερή να ήταν, το ίδιο θα υποχρεούτο να κάνει - **η χώρα δεσμεύεται από το Σύνταγμα και από την αρχή της υπεροχής του Κοινοτικού Δικαίου έναντι του Συντάγματος**.

Ωστόσο, η ανορθογραφία για την οποία δικαίως διαμαρτύρεται η ΟΛΜΕ υπάρχει, δεν εξαιλείται: **Το υπουργείο Παιδείας δεν έχει λόγο στο παραγόμενο εκπαιδευτικό έργο** σε δεκάδες

κολέγια στην Ελλάδα! Δεν μπορεί -αδυνατεί- να ξεχωρίσει την ήρα από το στάρι. Ποιοι είναι οι άξιοι πρωτοπόροι και ποιοι οι απατεώνες λιμοκοντόροι.

Μελετώντας το εξαιρετικό νομοσχέδιο της Νίκης Κεραμέως -σε αυτά συμφωνούμε απολύτως-, θεωρώ πως υπάρχει λύση: **Για να εξουδετερώσει η κυβέρνηση αυτή την αντίδραση, δεν έχει παρά να εντάξει στην αξιολόγηση - πιστοποίηση της νέας Εθνικής Αρχής Ανώτατης Εκπαίδευσης και τα ιδιωτικά κολέγια που λειτου-**

γούν στην πατρίδα μας ως παραρτήματα ευρωπαϊκών πανεπιστημίων. **Με ειδική διεύθυνση αξιολόγησης**, για να μη θεωρηθεί ότι εξισώνονται με τα δημόσια ΑΕΙ. Αν και αυτά έχουν εξισωθεί κατά το ήμισυ με τα δημόσια ΑΕΙ -παρέχουν επαγγελματική ισοτιμία, όχι ακαδημαϊκή-, **ας ενταχθούν σε μια ειδική διεύθυνση**.

Τα δε αποτελέσματα της αξιολόγησης να είναι δεσμευτικά, είτε για την Ελληνική Δημοκρατία αφεαυτή (θα δύναται να βάζει λουκέτο σε αυτά - δεν θα υπεισέρχεται καν σε αξιολόγηση τίτλων σπουδών) είτε, εναλλακτικά, τα αποτελέσματα της αξιολόγησης να δεσμεύουν την «αδελφή» προς την ελληνική Αρχή Εθνικής Αξιολόγησης της Μεγάλης Βρετανίας (π.χ.). Στη δεύτερη περίπτωση, η Εθνική Αρχή Αξιολόγησης θα λειτουργεί ως ο τοπικός αυστηρός partner των Αρχών, στο έδαφος των οποίων εδρεύει το μητρικό ΑΕΙ του παραρτήματος.

Οπως και να έχει όμως -και με αυτό καταλήγω-, το υπουργείο Παιδείας δεν θα είναι ο τροχονόμος πτυχίων από κολέγια που μπορεί να πληρούν, αλλά μπορεί και να μην πληρούν τις προϋποθέσεις λειτουργίας. **Θα βάλει τάξη**. Σε όσους ανησυχούν για την ποιότητα των πτυχίων κολεγίων και τα θεωρούν συλλήβδην αναξιόπιστα, ένα έχω να πω: Ο αναπληρωτής σύμβουλος Εθνικής Ασφαλείας δεν έχει πτυχίο ΑΕΙ. Απόφοιτος ευρωπαϊκού και ελληνικού κολεγίου είναι, που έκανε βασικό τίτλο σπουδών στη Μεγάλη Βρετανία. **Η αγορά ξέρει να ξεχωρίζει την επάρκεια, ανεξαρτήτως των απόψεων καθενός**. Καιρός είναι να την ξεχωρίζει και το κράτος.